

ШУМЕНСКА

ПОЩА

СТНИКЪ ЗА КУЛТУРЕНЪ И СТОПАНСКИ НАПРЕД КЪ НА ГР. ШУМЕНЪ И ОКОЛНОСТЯТА МУ

Редакторъ: Д. РАДЕВЪ.

Излиза всѣки присѣственъ вторникъ и сѣбота
ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 80 ЛВ. 6 МЕСЕЦЪ 50 ЛВ. 3 МЕСЕЦА 30 ЛВ.

ОБЯВИ: търговски — 1.50 лв. кв. см., официални — 2 лв. кв. см.

Ред. и админ.—пл. „Ц. Борисъ“. Тел. 140.

48

брой

БЪЛГАРИЯ ВЪ МЕЖДУ-
НАРОДНОТО ПОЛОЖЕНИЕ

Пътването на герман. м-ръ на външи раб. г. ф. Н. въ Югославия, Ул. и Унгария (7—14 VI) предизвика много загадки въ общоевропейската дипломатия. Следъ като се знае вече положително, че югославянската външна политика е ще се отклони отъ споразуменията си съ балканскитѣ държави — Румъния, Гърц. и Румъния, съ който има да пазятъ съвмѣстно непропусъването на сегашнитѣ си граници, нито ще се отклони отъ съюза си съ Малкото съглашение, които гарантира, както и на Румъния, граничитѣ съ Унгария и Австрия — германската външна политика не може да аспира на особено политическо сближение съ Югославия дори следъ югослав.-италианското споразумение, нито на привличането на България къмъ осьъта Берлинъ — Римъ, защото, България е поставена въ единъ много естественъ неутралитетъ. Върху този последниятъ се развила сърдечнитѣ връзки между дветѣ съседни славянски страни и тукъ трѣбва да се дири основната мисль на новия българо-югославянски пактъ за миръ на външни времена отъ 24 I. 1937.

Фонъ Нойратъ бѣше посрѣщанъ на гостуванъ и изпратенъ съ една несъмнена искреностъ отъ официални и обществени срѣди въ София като скъпъ гостъ отъ една голѣма и приятелска държава, каквато е Германия. Въ това гостоприемство българитѣ изразиха подчертано силното си желание за миръ въ Европа, провъзгласяванъ не единъ път отъ Берлинъ, на който миръ служатъ недвусмислено и всички славянски родствени разклонения въ Югославия. Защото колкото и да би могло да има нѣкакви несъгласия между балканскитѣ славяни, тѣ сж отъ чисто домашенъ характеръ и съ добра воля, която не липсва у всички, тѣ могатъ да се смегчатъ и окастрятъ кога да е. Въ живота на народитѣ времето не играе роля.

Но въ новата ориентировка на германската външна политика ние можемъ да видимъ радостенъ фактъ за нашитѣ две съседни славянски крайдунавски страни. Въгрешнитѣ консолидарни политически положения на Югославия и България иматъ единъ грамаденъ ореолъ съ икономическото си (финансово) и стопанско (земледѣлско) стабилизиране. Материалното благосъстояние, а отъ тамъ и моралната имъ висота, днесъ не могатъ да избѣгнатъ отъ вниманието на западно-европейскитѣ велики сили. Дунавската областъ, на която принадлежатъ

още Унгария и Румъния, отчасти и Чехославия, сж житницитѣ на Европа, и значителни консуматори на нейнитѣ индустриални произведения. Централна, южна и западна Европа е силно огъната подъ грамаднитѣ тяжести на въоръженото и вече чувствуватъ, че не топа и картучницата, а оралото и мотиката ще запазатъ мира и спокойствието на народитѣ. И отъ това единствено ясно гледище Югославия и България, до когато вървятъ задружно, ще бждатъ ценени и дирени страни за голѣмитѣ европейски държави.

Това положение бѣ ясно очертано и въ изявленията на високия гостъ въ София, който, доволенъ отъ сърдечността и искреността на гостоприемството подчерта дебело българо-германскитѣ отношения като залогъ за европейския миръ — най-голѣмата благодать, която може да се даде сега на угнетеното отъ страха за утрешна несигурностъ човѣчество.

Г. Николовъ,

Едно културно тържество
въ гр. Шуменъ

На 12 т. м. се изнесе отъ Шуменския градски театръ пиесата Родина отъ Зудерманъ по случай отпразнуването на 35 годишния юбилей на артиста Георги Донева. Шуменци имаха щастието да видятъ хубавата игра на г-жа Роза Попова и на г-нъ Георги Донева въ тая високо художествена драма. Зудерманъ е едно голѣмо име въ нѣмската драматургия. Той, като Хауптманъ, умѣе да разработва социални теми, безъ да бжде тенденциозенъ, безъ да бжде херолдъ на нѣкакво „динамично“ изкуство. Зудермановата блѣстяща риторика иде отъ самия динамизъмъ на човѣшката душа, който не е нито отъ днесъ, нито отъ вчера, а още отъ времето на елинитѣ. Днесъ, когато книжниятъ пазаръ е наводненъ съ тенденциозни социални драми, писани съ пропагандаторска целъ, безъ дълбока замисль, радостъ е да се опиватъ отъ едно истинско класическо изкуство, което ще надживѣе много новаторства.

Въ своята драма „Родина“ Зудерманъ противопоставя срещу тѣсногърдия скованъ и плиткитѣ моралъ на бащата по-широкия и по-вдълбоченъ мирогледъ на дъщерята

ПАРИЖЪ!

Единъ път въ живота! ●● Една осъществима мечта!
Използвай случая да видишъ люлката на културата!
Извънредни намаления по случай всемирното изложение

4,900 лева

отиване и връщане съ всички други разходи, като
хотелъ, храна три пъти дневно и пр.
Покрай Парижъ ще видишъ Ница, Монте-Карло,
Генуа и др.

Най-сигурна и приятна екскурзия урежда КОСМОСЪ-
ЛЛОИДЪ — КОМ. Д-ВО — СОФИЯ.

Запитвания, сведения и записвания при ДИМИТЪРЪ
РАДЕВЪ — Шуменъ. редакция в. Шуменска поща.

г-ца Славка М. Меракова

и

г-нъ Любенъ Ст. Арнаудовъ

— сгодени —

Шуменъ

Н. Пазаръ

Сладкарница „ШКОДРА“

успокоява многобройнитѣ си клиенти, че навреме е
взела всички необходими мѣрки за запазване рено-
мето на ПЪРВОКАЧЕСТВЕНАТА ѝ БОЗА.

Прочие заповѣдайте всѣкога на чиста

ЛЕДЕНА БОЗА!

—пѣвицата Магда. Тая борба
пламнала съ възвръщането на Магда
въ бащиния домъ, нз е изразена
въ потъпкването на единия моралъ
съ другия, а въ стремежа на единия
да се освободи отъ другия. Малцина
сж драматурзитѣ днесъ, които сто-
ятъ на равно съ Зудерманъ по
замисль на действието, по дълбо-
чината въ неговото развитие и по
умѣлото служене съ антитезитѣ, съ
контраститѣ въ драмата.

Но голѣмото изкуство иска свои-
тѣ голѣми майстори на сцената,
които да вплотятъ вълненията на
душата въ мимиката, жестътъ и
гласътъ. Госпожа Роза Попова, въ
ролята на Магда, бѣше въ стихията
си. Тя даде пълна, завършена игра:
всѣки жестъ, всѣка дума бѣше не
откъслекъ, а пълненъ изразъ. Сти-
лътъ на нейната игра напълно се
покриваше съ стилътъ на Зудерманъ.
Тя не се опита да разгълкува
героинята си, а я вплоти въ себе
си такава, каквато я дава авторътъ.
Нейната роля бѣше много трудна.
Отъ началото до края г-ца Магда
преживѣва най-различни чувства.
Прокудена, бездомна, сама извоюва-
ла своя пѣть въ живота, тя плахс
пристѣпва бащиния домъ следъ
много години, радва се на роди-
телитѣ си, на които отдавна е про-
стила. Но тази радостъ е кратка —
нейниятъ баща не може да я по-
нася, той иска да знае нейното
минало. Това я възмущава. Не бѣ-
ше ли тя прокудена, мъртва за
родителитѣ си до момента на за-
връщането си? И все пакъ следъ
дълбока борба тя се вслушва въ
увещанията на бащата и се съглася
да се ожени за този, който ѝ на-

несълъ толкова страдания
и когото тя тѣй много мрази. Тая
жертва прави да бжде всичко въ
редъ споредъ морала на нейния
баща. Но ето че тя не може да
жертва детето си, да бжде то дълче
отъ нея по искането на този, който
е баща на него. Нейното въз-
мущение нѣма граници. Тя се от-
казва отъ решението си, да се
ожени за човѣка, който въпреки
че е баща на нейното незаконно-
родно дете се отказва да го вземе
при себе си отъ срамъ предъ този
плиткитѣ общественъ моралъ.

Всички тѣзи конфликти се из-
несоха съ голѣма вещина. Това,
което съ право си позволи г-жа
Попова, то е, че тя въ играта си
сметчи театралната риторичностъ
на Зудерманъ, въ която западнитѣ
критици намиратъ слабата
страна на драмитѣ му. Пишещиятъ
тѣзи редове е гледалъ Зудермановитѣ
драми на нѣмска сцена, кжде-
то се играятъ съ присѣщата на
тѣхъ риторичностъ. Такова нѣщо
нѣмаме въ играта на нашата
актриса. Съ това тя превъзхожда
своитѣ западни сестри. Госпожа
Роза Попова познава силата на
голѣмия ефектъ отъ мѣстото на
сцената, отъ държането на цѣлата
фигура, отъ походката, движението
на ръката и мимиката на лицето.
И все пакъ нейната сила е въ
нейния гласъ. Но всичко това ни-
що не би било, ако не бѣше
въдъхновението и унесътъ съ който
тя играеше. Госпожа Роза Попова
вложи въ играта си патоса на
своята душа. Благодарение на това
тя постигна пълненъ синтезъ между

(следва на 4 стр.)

За селската интелигенция

Днес по-вече отъ всъкога нарастват духовните нужди на нашето село, които неутклонно крещат около нас като неотолена жажда. Нуждата отъ искри за културенъ напредъкъ величаво издига своя протестъ предъ ония селяни интелигенти, които проспиватъ летаргически своя животъ въ язвата на собственитъ си вкостенели интереси.

Селската интелигенция не трѣбва да стои на опашката на прогреса и вземайки примеръ отъ великитъ духовни ратници отъ Паисия до сега, трѣбва да застане на чело въ творческата борба за по-голяма култура, за по-широка просвета и за извоюване по-твърда икономическа мощъ на нашия народъ.

Ония интелекти отъ селската интелигенция, които все още спятъ въ лоното на своя благословенъ мързелъ трѣба да разбиятъ рамкитъ на своето тесногърдие, като издигнатъ високо обществения интересъ предъ личния, трѣбва да разгърнатъ широко своитъ творчески способности и дадатъ своята данъ за своя народъ, защото той ги е откърмилъ именно за това.

За голѣмо съжаление една доста внушителна частъ отъ нашата селска интелигенция се е свила въ кожухчето на своето собствено „величие“ и пѣе химнътъ на благословеното щастие, Дори има случаи когато подобни гангрелясали субекти, вместо да подемаатъ нѣкоя културна инициатива, умишлено пречатъ на ония, които работятъ въ това направление, защото тѣхната злоба и завистъ излиза изъ рамкитъ поне на безразличието.

И защо тѣ афрантиратъ оная частъ отъ културнитъ ратници, която работи за прогреса?

Защото отъ една страна тѣ не искатъ да нарушатъ своето спокойствие и отъ друго — не желаятъ и другитъ да подемаатъ подобни културни инициативи, защото пѣкъ и ефтината слава имъ е доста скъпа.

И така се повтаря вечна истина: „По добре безъ прогресъ, отъ колкото да напусна своето топло легло, по-добре безъ прогресъ защото той пречи да бѣда прѣвъ между останалитъ, безъ да излизамъ отъ покоитъ на моето собствено спокойствие“.

Къде е тогава логиката на подобенъ индивидъ въ стремежа му да вземе дипломирано образование?

Дали тия духовни мушички не сж пърпали само за едно кжче хлѣбъ, за да могатъ да промѣждукатъ спокойно своя животъ?

И каква полза има обществото отъ тѣхъ?

Отъ всичко това, разбира се, не следва, че цѣлата селска интелигенция е такава и би било дори прѣстѣпно да се мисли така. Напротивъ изъ селата има една доста голѣма частъ отъ интелигентни, които заслужаватъ възторжени похвали за своята работа въ духовното ни поле, защото именно тѣ сж които ще издигнатъ нашата нация духовно и икономически.

А останалитъ историята ще ги оплюе тѣй, както е оплюла всички паразити и поклонници на своето собствено „азъ“.

Въ заключение, дългъ се налага все пакъ да събудимъ въ тѣхъ микроба на осъзнаване и да се преклонимъ въ тѣхното желание, да работятъ въ културното поле, ако такова желание се порожи въ тѣхъ.

Перунъ — с. Смѣдово.

Провинциалниятъ печатъ

Годишниятъ празникъ на Дружеството на столичнитъ журналисти (30. V.) даде поводъ, да се заговори за значението на печата и неговата голѣма роля въ развитието на обществения животъ въ културнитъ народи.

Знае се, че печатътъ: всѣкидневни и периодични вестници, едновременно съ научната и друга литература, изразява настроенията и тежнениа на народа въ дадени времена, а въ цѣлата си съвокупностъ е огледало на неговата духовна и материална култура.

Като тѣкъвъ, печатътъ, специално вестникътъ има своидве голѣми подѣления у насъ: столиченъ — преимуществено всѣкидневниятъ и провинциаленъ — въ болшинството си седмиченъ.

До когато столичниятъ печатъ изразява голѣмитъ общественни настроения и желания на цѣлия народъ, поради което се нарича изразител на общественото мнѣние, провинциалниятъ печатъ стои като буденъ стражъ за мѣстнитъ общественни интереси, които изнася предъ представителитъ и ръководителитъ на държавното управление. По този начинъ двата вида печатъ въ своята съвокупностъ ни даватъ обща представа за тежнениата и нуждитъ на народа.

Задачата, обаче, на провинциалния печатъ е много по-тежка отъ оная на столичния. Столицата не е цѣлата държава, цѣлиятъ народъ. Последниятъ е разпрѣснатъ по всичката държавна територия. Всѣко населено мѣсто има свои нужди, много пжти различни отъ ония на другитъ населени мѣста. Тия много разнообразни нужди намиратъ широкъ достѣпъ за да бѣдатъ изнесени предъ органитъ на държавното управление преимуществено въ мѣстния (провинциаленъ) вестникъ. Този, съставителитъ на който (редакторитъ) живѣятъ непосредствено до гражданството (народа), може да изрази най-вѣрно нуждитъ на мѣстото и да настои за техното задоволяване. Той трѣбва да превземава народнитъ маси, като насажда въ срѣдитъ имъ всички добродетели: любовъ къмъ страната, зачитане държавнитъ институции, сговоръ въ гражданството, да служи само на истината и много още чувства отъ възвишенъ характеръ.

Като се създадатъ тѣй връзки между вестника и мѣстното гражданство за взаимно действие, провинциалниятъ печатъ може да се издигне до голѣма висота, отъ гдето да играе ролята която му прѣдстои и да зарегистрира успѣхи, съ които всъкога да може да се гордее.

Ала всичко това трѣбва да се постига съ широка и щедра материална и морална подкрепа отъ гражданството на мѣстния вестникъ, защото той е единствения фаръ за освѣтляване най-близкитъ му нужди и изразяване желанията на това гражданство.

НЕМО.

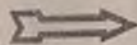

Машинистъ

съ дипломъ търси работа при вършачка износни условия. Споразумение при редакцията.

БЮРО

за общинска такса за обяви некролози при печатница „Епоха“ съобщава на всички граждани и дружества, че печата всички некролози, общинската такса ще се плаща на половина.

Съ почитъ: СТ. ДИМ. печатаръ

Държавенъ Заводъ за добитѣкъ „Кабиякъ“ край гр. Шуменъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2662

Управлението на Държавния Заводъ за добитѣкъ „Кабиякъ“ край гр. Шуменъ обявява на интересъ тѣ се, че на единадесетия денъ отъ публикуванетоъ въ в. „Шуменска поща“ на говеждия прѣводъ въ гр. Шуменъ ще се заведатъ прегсвори по волно съгласие за закупуване говежди добитѣкъ на приблизителна стойностъ 100,000 лв.

Всички резноски, като данѣкъ прѣдпрѣвателъ на гербъ върху договора и др. ще бѣдатъ за сметка на продавача.

Настоящото обявление ще служи и за условие. Специаленъ договоръ нѣма да се сключва. За тѣкъвъ ще служи спазарителния протоколъ.

Изплащането на добитѣка и предаване на сѣтъ ще бѣде въ сжщия денъ на спазаряването.

Законъ за Б. О. П. и правилника за прилагане му сж задължителни.

Кабиякъ, 19 май 1937 г.

ОТЪ УПРАВЛЕНИЕТО

Отъ всѣкжде — за всички

— Каранфилъ за 500,000 лева. Рекфелеровата зала на Ню-Йорската изложба за цвѣтя се намира цвѣте което безъ съмнение, е най-скъпото отъ до сега произведенитъ, Това чудо е единъ черъ каранфилъ, който е произвелъ (крѣстосалъ) единъ английски градинарь. Тоя каранфилъ се оценява съ 5000 долара; приблизително 500,000 лв. На тоя градинарь сж били необходими петъ години за това крѣстосване. Цената на тоя каранфилъ е поради това тѣй висока, понеже само първия цвѣтъ е употребилъ. Черния каранфилъ щѣлъ да се пусне на пазаръ едва следъ три години.

* Въ лабораториитъ на Калифорнския университетъ въ Биркели се правятъ интересни опити отъ две години насамъ съ картофи. Малкитъ картофи за разплодъ се слагатъ въ мѣсто въ земя—въ единъ слой отъ сѣно, което плува върху една химическа течностъ. Картофитъ цвѣтятъ много бърже, узрѣватъ порано и ставатъ около 40 на сто по-голѣми отколкото тия порасли въ земята.

* Когато къмъ 1600 год. за първи пжтъ е билъ донесенъ чай въ Европа, той минавалъ изключително като много луксозенъ артикулъ. Споредъ днешната стойностъ на паритъ за единъ килограмъ чай се плащало тогава около 2400 лева.

Отъ това време съществуватъ още днесъ чайници, които сж снабдени съ брава и ключъ, за да може скжпоценното питие добре да се предпази.

Предплатете си абонамента!

— Американскиятъ проф. Кларенсъ А. Мивъ дошълъ до заключение, че климатътъ оказва действие върху жжитѣ. Споредъ неговитъ наблюдения, хората въ севернитъ краища иматъ по-малко жжитѣ отколкото ония отъ южните страни.

Професорътъ е на мнѣние, че тропическото слънце съ своитъ силни ултра-виолетови лъчи благотворно върху жжитѣ и предпазва отъ много заболявания.

Вънъ отъ това, проф. Мивъ бѣже, че рѣчната вода за пиене е вредна за жжитѣ отъ изворната.

* Островъ Ява, най-известна холандска колония, има 132,657 квадратни километра, при едно население отъ 4,720,000 души (къмъ 1930 година).

Значи, още тогава, населението на Ява е било много по-гъсто отъ най-гъсто населената европейска държава.

* Въ лондонската зоологическа градина се намира единъ ри метр дълга гущеръ, донесенъ отъ холандска Индия. За тоя гущеръ е била построена специална къща, снабдена съ голѣма изкуствена пещера, басейнъ за плуване, истински палми и съ възможностъ да прониква дневна свѣтлина може при ясни дни да проникне слънце; когато презъ облачни дни пещерята се освѣтлява съ изкуствено слънце. Разбира се, че лицето му е снабдено и съ централно отопление и сканитъ чиху върху които гущерътъ се движи, се огрѣватъ по електрически начинъ.

ПОЛИТИЧЕСКИ и СТОПАНСКИ ПРЕГЛЕДЪ

—Скръбният изход на процеса Тухачевски и другите 7 първи военачалници в Москва предизвиква ошудване в цял западен свят. Нигде не могат да повярват, че създателите и водителите на червената армия са могли да бъдат предатели след като едва преди два-три месеца поне за Тухачевски са били дадени най-отлични сведения от върховното войско командване. Допуска се, че застреляните, осъдени при затворени врати, без защитници дори и без държавен прокурор, са могли да бъдат организатори на военен заговор против Сталин.

—Военният съд за руските генерали се състоял от: председател Улрих, военен юрист, който председателствувал процесите и важни такива и членове: маршалите Блюхер и Радек — Сокольников и други Будони, генералите; Дабенко, Ауксис, Шапошников, Бюлов, Кашир и Горячев.

—Маршал Воршилов, военен м-р (комисар на войната) не бил доволен от екзекутирането на Тухачевски. Недоволни са генералите Егоров и Орлов началник на флотата. Поради това в Москва очакват, че Воршилов ще бъде заместен с маршал Блюхер.

—Несигурното положение в С. Русия подига въпроса в Франция, да се поддържа или не френско-руският съюз.

—Стремлението на Сталин да премахне всички, които му се сторят неблагонадеждни, се отдава на зебелването му от ангина пекторис, с кръвно налягане до 200 и предизвикването на крайна мнителност у болния. Страдал често от мъчителни сърдечни атаки.

—Необяснимо е, че жените на Тухачевски и Пугна свидетелствували в съда против мъжете си и с писма до Сталин се отрекли от дълата им.

—От Варшава съобщават, че в Кавказ, Туркестан се явили бунтове. Направени са много арестувания.

—Общо впечатление в странство е, че С. Русия се намира пред важни вътрешни събития.

Положението в Испания продължава да е непромънено по боевите фронтове. Главните и решаващи изхода на войната обекти: Мадрид и Билбао стоят непревземаеми за възстаниците (националисти). И това е, което поддържа мира в Европа. Казахме го няколко пъти и пак го повтаряме: с наддължаването на една от страните, европейският мир ще стане неудържим.

—Билбао е бил обстрелван усилено от националистични аероплани (11. VII); населението и войските там избягали в околностите. Малка позиция била заета от националистите.

—Върху причините на испанското нечувано в историята самоизтръбление се сочат следните: парламентарните избори през 1926 разделили народа на две почти равни половини—социалистко-комунистична (работници бедни и безимотни) и буржоазна (големите землевладелци, в които влизат и монастирите с обширни земи, индустриалци, банкерите и богатите въобще. Водителят на първата голяма група, поручик Хоже Кастило бил убит; след него бил убит водителят на богатите, Калева Сотело. Тези убийства дадоха повод за бунтове, последвани от революцията.

—Френският м-р председател Блум като говорел против страхотните въоръжения на Европа казал, че Испания и сега, както и по-рано, е най-опасната точка на Европа и никой не може да каже, до кога ще продължава изтръблението на хората в нея страна.

—На 14 септ. т. г. „Св. Симеон“, патронен празник на земледелските задруги последните ще се свикат от цяла България на събор.

—Много генерални и обикновени консулства германски и италиански в Русия са закрити.

—Експедицията в северния полюс е измърила 4290 метра дълбочина на океана там. Дълбоко под ледовете е констатирано течение на топла вода. Забелязани били към полюса лъстовички, бели птици и раци.

чина, за да го разделят от първата му изгора — хубавицата Елена.

На последната съобщили, че Стефан е сгоден за друга мома и скоро щели да правят сватбата в Жеравна. Любовницата му Елена, без да му мисли много, в своето отчаяние, се хвърля в студентите води на Камчия и там намира утѣха на големата си мъжа. Една нощ Стефан подпалва къщата на вуйчо си, хваща гората и се присъединява към четата на П. Хитов. Като голем безстрашник и мразяч, Стефан скоро заема една от първите роли в четата. Всичко изпълнявал с точност и строгост до фанатизъм.

Годината 1868 е била една от размирните за турската империя. Постоянно са циркулирали слухове, че в Балкана стават важни събития. Българската младеж, която се пробуждала все повече и по-

Излетна програма

НА ШУМЕОСКОТО ТУРИСТИЧЕСКО Д-ВО ИВИСОКА ПОЛЯНА ЗА ЛЪТОТО 1937 Г.

18 юлий 1937 г. при маршрут: Шумен—Г. Синделъ, Г. Д. Чифлик — гениш ада — горската барака с. Гюзекенъ (нощуване) Връщане с параход или автомобил през Варна

Главатар: ИНЖ. ТОНЕВЪ.

18 юлий с. г. при маршрут: Шумен с. Мадара (с влака) с. Калугерица с. Каспичанъ с. Могила; обратно с влака от г. Могила до Шумен.

Главатар: ИВ. МОЛЛОВЪ.

25 юлий с. г. при маршрут: през платото-осмарските колонии — ечащата пещара—Бабата—обратно през платото—Хижата.

Главатар: ДОБРИ РАЧЕВЪ.

18, 19 и 20 юлий с. г. Съборен излет до гр. Севлиево.

Главатар: ИЛ. СИЛВЕСТРИЕВЪ.

1 август с. г. при маршрут: Шумен—Варна—Аладжанъ манастир Св. Константинъ и обратно (с автомобил)

Главатар: Д-РЪ ЗЛАТИ ДОЧЕВЪ.

1 август при маршрут: до хаджийската поляна

Главатар: ХР. СИМЕОНОВЪ.

8 август с. г. при маршрут: Шумен—Исперих—Демир Баба теке с. Подайва, през мелницата на Дим. Михайловъ с. Венец водната централа при Айдугду. Шайтанджикъ—Шумен

Главатар: КИР. АВРАМОВЪ.

15 август с. г. при маршрут: Шумен с. Янково с. Ново Янково (с автомобил) пеш—с. Черни връхъ с. Преджа с. Ченге—Тунели на Луда Камчия. Обратно до с. Ново Янково (пеш)—обратно с автомобил до гр. Шумен

Главатар: ЦВ. ИВАНОВЪ

15 август при маршрут: Хижа-та—Троица—Крумово

Главатар: СВ. ЖЕЛЕЗКОВЪ

22 август с. г. при маршрут: Шумен Гара Каспичанъ (с влак) с. Писка—разкопките—каньоните на провадийската рѣка гр. Нови Пазаръ Г. Каспичанъ (пеш) до Шумен с влака.

Главатар: ДЕЧКО СИМЕОНОВЪ

28 и 29 август с. г. при маршрут: гр. Търговище гр. Омортагъ гр. Елена

Главатар: ИВ. МОЛЛОВЪ

КАКВО СТАВА ВЪ РУСИЯ

—Онова, което става в Русия е от естество да очертае вътрешното ѝ състояние като мрачно. След известните до сега арести, изпращане на заточения и особено бързи осъждения и разстрелвания, на 10 VI. се съобщи за арестуването на 8 генерали (маршал Тухачевски, Якиръ, Уборличъ, Айдеманъ, Фелдманъ, Примаковъ, Пугна и Коркъ) като шпиони на чужда държава, нарушение военната секретна и предателство спрямо отечеството и армията. Всички те били осъдени при затворени врати, признали вината си, осъдени и на 12 юний застреляни. Въ чужбина се питат: до такава степен ли шпионажът е развит в Русия?

—Сталин е определил маршала Воршиловъ, воен. м-р, Иегоровъ и Ежовъ от Г. П. У. да умиротворят Русия, като я пречистят от шпиони, предатели и противодействие (саботажи) в управлението. От Лондон съобщават: „Сталин унищожава безпощадно противниците си и никой не е сигурен срещу предприемането за това мърки“ (в. Морингъ постъ, 10. VI.) — Масови арести продължават.

—За командването на войските в Москва и Ленинград са повикани вахмистрите Будоний и матрозът Дибенко. които повеждат революцията срещу царска Русия. Политическо влияние в управлението няма да имат. Те са само явни привърженици на Сталин.

—Почти всички директори на индустриални предприятия в С. Русия са арестувани (12. VI.) Арестувани са също 22 германски комунисти с шефа си Хайменъ, шефът на австрийските комунисти Франц Щамбергъ, а на американските комунисти е предложено да си отидат.

От 28 VIII до 7 IX с. г. при маршрут: Шумен, Търговище—Дръново Габрово—Шипчен. манастир — Казанлък — Калофер — Карлово—Стрѣла—Костенец баня Чамъ Кория—Самоковъ—Дупница Рилския манастир—Горня Джумая Симитлий — Разлога — Якуруда—Ладжене — Юндолъ — Бѣлово — Пазарджикъ—Пловдивъ—Ст. Загора — Нова Загора—Сливенъ—Мокренъ Котелъ — Омортагъ — Преславъ — Шуменъ.

Главатар: ХР. СИМЕОНОВЪ.

Епизоди изъ хайдушкия живот

Въ един от миналите бройове на вестника бяхме споменали името на един легендарен юнак от Панайотъ Хитовата чета, на име Стефанъ Жеравналията Кавалджията, а отпосле наречен Малкия Кара-Иланъ (черната змия), по името на един стар хайдутинъ. Животът на този юнак е изпъстрен с трагични приключения от началото до края. Още млад, той става овчар. Буенъ и много чувствителен, се спръква с майка си и ѝ се разсърдва дълбоко. Намразилъ и богатият си вуйчо, Димчо Кехая. при когото е бил овчар.

Стефанъ смѣталъ, че неговата майка и вуйчо му са станали при-

вече, не стояла вече мирно и се е вървало, че крой нещо. Всѣки посъбуденъ българинъ се е считал за комита (бунтовник) от турците. Думата хайдутинъ остъпва мястото си на комита, за каквото вече се говори най-вече.

Дѣдо Руси Сапунджията разправя, че синът му всѣка нощ събирал младежи в дома му и оставали почти до сутринта.

Еднѣж дѣдо Руси полюбил да види какво вършат тия младежи и засаналъ пред дупката на ключалката. Забелязъл, че всички имали въ ржцет си дървета и строени под команда, се обучавали като войници.

Дѣдото, след тая случка вече не безпокоил младите, а само стоял пред дюкяна си и когато неговите връстници го запитвали защо е тъй замисленъ, той отговорил—каквото има да става ще стане. На въпроса пък какво ще

става, той добавил, че ще се чуе пѣсенята скоро в Стара-планина и никаква дума вече не можели да изтръгнат от устата му. Не след дълго време синът му излиза като бунтовник и вече не се чул и видѣл. Бащата, обаче, си останал след големата загуба, все тъй голѣм родолюбец и патриотъ.

През 1875 год., когато четата на Стоилъ войвода слѣзла в Жеравна, той плѣскалъ ржце от радост и когато срещналъ българските селяни си им честитилъ българското царство, Самъ по свой починъ, отива в Медвенъ и Градецъ да съобщи на приятелите си селяни радостната вест, че Жеравна е свободна; имало българска войска с байракъ, че турските „зелки“ ще бъдат изсѣчени. България възкръствала...

П. Юрдановъ—Н. Пазаръ.

продължение от стр. 1

себе си и своята героиня. На това се дължи, че зрительтът вмъсто нея почва да вижда на сцената самата героиня.

И когато на края на четвъртото действие завесата се спуска, едва тогава зрительтът идва на себе си и съзнава, че на сцената е била не г-ца Магда, а г-жа Роза Попова! — тая, която остави дълбока бразда след себе си въ нашето театрално изкуство и името на която отдавна е надхвърлило границите на България. Това припомняме между другото защото въ днешното „динамично“ време минатъ ли 5—10 години, голѣмитѣ имена се загубватъ отъ прахътъ на забвениято. Но още по-комичното е и това, че този прахъ на забвение хвърлятъ ония, които духовно сж толкова малки, че трѣбва да ги гледашъ подъ микроскопъ, за да ги забележишъ, а се перчатъ и си въобразяватъ, че сж духовни величини.

Съ не по-малка вещина игра и юбилярътъ г-нъ Георги Доневи. Той ни даде на сцената типътъ на оня човѣкъ, който самъ се затворилъ въ своя тѣсенъ, плитѣкъ мораленъ свѣтъ. Но г-нъ Доневи ни представи единъ живъ герой, който страда отъ това, че неговата дъщеря е излѣзла извънъ този какавиденъ свѣтъ. Това страдание и борба на героя биде въплотено въ играта на голѣмия артистъ.

Колкото до играта на останалитѣ артисти, повечето отъ които сж любители, може да се каже, че е поносима, тъй като не се забелязваше нѣщо, което да пречеше на цѣлата игра. Очевидно е, че тѣ грижливо сж проучили ролитѣ си.

Всичко това трѣбва да радва гр. Шуменъ, че той има единъ добъръ уреденъ театъръ и че той трѣбва да се интересува отъ неговия животъ. Шуменъ не бива да забравя, че е градътъ на Василъ Друмевъ и Добри Войниковъ.

Между 3 и 4 действие се поднесоха поздравления на юбиляра г-нъ Георги Доневи. Казаха се много трогателни и топли думи. Кой е г-нъ Доневи? Той е истинския културтрегеръ въ духовния животъ на провинцията. Това е човѣкътъ, който е далъ 35 години отъ живота си на театъра въ провинцията като артистъ, режисьоръ, театраленъ директоръ. Театрална България нѣма да забрави името Доневи.

Тѣзи поздравления бѣха като че ли единъ тържественъ моментъ отъ нѣкаква голѣма драма, която по духъ не е чужда на самата пиеса. Душата на артиста не е ли душата на госпожица Магда? Колко трънливъ е пѣтътъ на театралния човѣкъ! Той дълго не може да се радва на славата си, тъй, както неговитѣ събратя — музиканта, художника и поета. Още по трънливъ е пѣтътъ днесъ на артиста, когато се говори тъй много за „динамично изкуство, въ което всичко се казва съ две думи, изкуство извънредно лесносмилаемо за днешния човѣкъ. Оправенитѣ отъ г-жа Роза Попова думи къмъ юбиляра, бѣха кратко набелязване на тежката съдба на артиста, тѣ бѣха изповѣдь на една голѣма душа.

Трѣбва да се благодари на ко-

Хроника.

ПОДИРЕКТОРА на Ипотекарната Банка, за когото съобщихме въ единъ отъ миналитѣ броеве, че ще посети града ни, отъ вчера е гостъ на града и е започналъ своитѣ проучвания въ връзка съ отпускане заемъ на общината ни за електрификация, хладилникъ и др.

КОМИТЕТА по уредба на лѣтни детски колонии на „В. Поляна“ ще отдава подъ наемъ презъ настоящия сезонъ хижитѣ въ лѣговището както следва: I-ва категория—900 лв. за цѣлъ сезонъ, II-ра—700 лв. за цѣлъ сезонъ, III-та—300 лв. за цѣлъ сезонъ, Апартаментъ отъ вила „Елена“ 1600 за цѣлъ сезонъ.

Гражданитѣ ангажирани хижи се умоляватъ веднага да ги капариратъ при учителя Ст. Миневъ, Сжщо и наемането на нови хижи ще става при него.

ЗАРЗАВАТА днесъ се предлага въ пазаря при халитѣ на следнитѣ цени: Картофи кгр. едро 2.50 лв. дребно 3 лв. Райкинъ бобъ едро 4 лв. дребно 5 лв. Тиквички едро 2 лв. дребно 3 лв. Пиперки на едро 20 лв. дребно 25 лв. Чушки дребни кгр. едро 20 лв. дребно 25 лв. Краставици броя едро 1.50 дребно 3 лв. Зелe едро 2 лв. дребно 2.50 лв. Чесънъ едро 3 лв. дребно 6 лв.

КОМИТЕТА за увѣковечаване паметта на геройтѣ отъ четата на Х. Димитър и Ст. Караджата, въ с. Кара Исенъ—Свишовско, изказва своята явна благодарностъ къмъ Г. Г. действующитѣ офицери, които поканени отъ комитета ни да дадатъ волни пожертвования за издигане на паметникъ на първитѣ борци за нашата свобода, (борци забравени до сега) най-щедро се отзоваха на поканата ни. Комитетата ни се отнесе и до доста знатни лица обаче само Г. Г. офицеритѣ оцениха заслугитѣ, жертвитѣ на борцитѣ за нашата свобода. Хвала и честъ на тия наши воители и право е че величието на единъ народъ се дължи на неговата храбра армия.

До тоя моментъ по крупни суми сме получили отъ следнитѣ войскови части: 1) отъ 11 Сливенска дружина 1163 лв. 2) отъ 4 артерийско отделение—София 1050 лв. 3) отъ Хасковската дружина—947 лв.; 4) отъ Видинския укрепенъ пунктъ—945 лв.; 5) отъ Инженерната дружина—Шуменъ 800 лева 6) отъ 18 Етърска дружина—742 лв. 7) отъ 19 дружина въ Разградъ—441 лв. и отъ още нѣколко части, които допълнително ще обавиме. Комитетата благодари и за най-малкия даръ. Дано примѣра имъ бжде последванъ и отъ останалитѣ войскови части.

митета, който уреди това празненство въ гр. Шуменъ. Трѣбва да се благодари и на Обл. Директоръ г. Казанлиевъ, че е далъ голѣмото си съдействие за заслуженото отпразднуване на 35 годишния юбилей на г. Доневи.

Дано и за напредъ Шуменъ се радва на такива тържествени моменти.

И. И.

Българска Ипотекарна Банка--София

чрезъ представителя си БЪЛГАРСКАТА ЗЕМЛЕДѢЛНА И КООПЕРАТИВНА БАНКА, гр. Шуменъ, ДАВА ПО НАЕМЪ единъ апартаментъ отъ три стаи, вестибюлъ, таванска стая, клозетъ и балконъ, съ електрическа и водна инсталация, отъ собствената си масивна жилищна сграда, нахлуца се въ гр. Шуменъ, на жгъла на ул. „Арменска“ и нащадъ „Кълека“, № 605. Апартамента е самостоятеленъ и намира на втория етажъ на сградата.

Подъ родното небе

РЕКЛАМНА КРИТИКА

Често се признава, че у насъ въобще нѣма критика. Да не бждемъ разбрани криво, не че ни липсва критерий — напротивъ, тамъ сме много силни: всичко и всѣкиго можемъ да критикуваме и то тъй безжалостно, тъй свирепо, та тежко и горко на критикувания. Майстора на нашата сатира Ст. Михаловски много хубаво се е подигралъ на тая ни черта съ думитѣ „Пази Боже отъ критици, като нашето магаре“

И днесъ всички критикуватъ, и много усърдно. Кой знае пъкъ, може да е дошло времето, кагато всички отъ всичко да разбиратъ, и за това навѣрно на насъ ни се вижда чудна тая работа.

Нашата критика се движи по дветѣ крайности, или се отрича или се хвали. Въ първия случай това означава нѣкаква мѣстъ, злоба или отъ „много знаене“, а въ втория отъ сервилности, лични симпатии, платена реклама.

Отдавна се чувствава, че тоя начинъ, по който у насъ се прави преценка на творчество или друга нѣкоя обществена проява, е колкото некрасивъ, толкова и зловреденъ. И въ единия и другия случай,

Утре 16 т. м. откриватъ семейна Градина при бюфета на Читалище „Архангелъ — Михаилъ“,

където ще намърите винаги хубави напитки и отлична скара.

Съдържателъ: Стефанъ Яневъ.

ПОПРАВКА въ обявление № 96, на Шум. Мюсюл. Учил. настоятелство, печатано въ брой 47 на вестника ни, въ третия редъ отъ текста думата ЮНИЙ да се чете ЮЛИЙ.

ПАЛТЕНЦЕ е намѣрено преди 4 дни отъ портiera на театъръ „Одеонъ“. Стопанина му да го потърси при портiera на сжщия.

ПОСЛУЧАЙ искараването на последния випускъ отъ Опитното уще и закриването на последното, всички искарали ученици отъ миналитѣ випуски и сегашниятъ ще иматъ сбирка въ града ни на 12 юлий Петровденъ.

ДЕЖУРНА АПТЕКА презъ седмицата е Хиню Недевъ.

щомъ критиката не е обективно написана съ по широкъ погледъ, тесногърда и плодъ на лични съвети и настроения, тя губи своето значение.

Прибързаността, съ която чаме да се изказваме компетентно по всички въпроси, върваме и карало мнозина себелюбиви да се отказватъ отъ много проекти.

Просто не искатъ да иматъ неприятности.

Наредъ съ таки нареченати дожествена критика, която още не е дѣли отъ многобройни пички и личности, и която или отрича съобразно това да е нашъ „или вашъ“, въ послѣдното време се е появила една особа образна вестникарска критика, по своя шаблонъ и сладничаво просто дразни нервитѣ на читателъ. За филми и оперети въ ежедневнитѣ четемъ специални статии, дачата на които се състои само хвалатъ т. е. да рекламиратъ това става обикновено съ изказки и стериопитни фрази и суждения, които върваме сж обрли и на най простия читателъ.

Не стига че вестницитѣ сж само съ реклами за кината и нитѣ оперетни театри, и „илюстрирани кино-романи“, а гора това и съ специални статии единъ видъ „компентентна“ критика за филми и оперети, подпиратъ съ инициали или имената на неществуващи капациитети. Въ въ по-вече случаи, неграмотно писани „критики“ се открива кое грандиозно чудо, описватъ сърцераздиращо великопечална игра, възшебна постановка, китѣ идеи, разрешени проблеми, пр. и пр. и накрая разбира се настоятелно се препоръчва или оперетата съ редица препоръжения, че публиката ще бжде пълно задоволена, очарована, владяна, опиянена и пр. и пр.

Не веднажъ сме чували гласъ ни да се възмущаватъ отъ тая свирепна рекламна критика и то сжкато сж имали възможность да преценятъ на самото мѣсто.

Нѣкои ще възразятъ че тукъ цѣли реклама, материални интереси значи, поради което всичко е оправдано, Съгласни сме. Но това трѣбва да има мѣрка. Най-после рекламата трѣбва да е реклама и да не се бърка друга областъ. Защото, тъй върви и както произволно, формата на критика, се развѣтъ платени щедрости налѣва дѣсно, ще се дойде до положение то на нищо да не се върва. и на онова, което заслужава внимание.

КЛИЕНТИТЪ НА ФИРМАТА ГАНЧО ДЯНКОВЪ & СИНОВЕ,
които събиратъ издаванитѣ отъ нея купони, ПОЛУЧАВАТЪ
ДИВИДЕНТЪ въ края на годината 2% въ стока.